

**Plakat af 3. september 1823 ang. Forandring
og nærmere Bestemmelse af Fr. 19 Dec. 1693.
7 §**

Udgår som følge af lovforslagets § 7.

Gr. Da Bestemmelsen i Fr. 19 Dec. 1693. 7 §, om at Auctionsforretninger strax skal indføres i Auctionsprotocollen, ved Løsøre-Auctioner ofte ikke uden Vanskelighed kan iagttages, hvilken Vanskelighed isærdeleshed finder Sted med Hensyn til Auctioner, som afholdes paa Mark eller i Skov, saa har Kongen givet foranførte Lovbud følgende nærmere Bestemmelse:

Naar Auctionsforretninger over Løsøre ikke strax kan foretages til Auctionsprotocollen, skal det være tilstrækkeligt, at vedkommende Embedsmand, som afholder Auctionen, i Auctionsprotocollen strax gjør Bemærkning om sammes Afholdes, med Henviisning til den særskilte Forretning, hvilken bør være giennemdragen og forsynet med vedkommende Auctionsbetients og Auctionsrequirents Segl, samt strax efter Auctionen underskrives af Auctionsdirecteuren, Auctionsvidnerne og Requirenten. De saaledes i eet Aars Løb afholdte særskilte Forretninger skal ved Aarets Udgang samlede indbindes eller sammenhæftes, og ved det befalede Eftersyn af Embedsprotocollerne følge Auctionsprotocollen som Bilage.

**[Cancellie-Pl. for Danmark (Resolution af 24.
september 1823) af 4. oktober 1823 (om
Belønninger for at redde tilsyneladende
Drukede)]**

Udgår som forældet.

Cancellie-Pl. at uagtet Kongen vil, at Analogien af Pl. 14 Sept. 1798 og 1 Jul. 1813, der udlove Belønninger for tilsyneladende Druknedes Redning, fremdeles skal være anvendelig paa den, som har reddet nogen, der, uden at kunne henregnes til tilsyneladende Drukede, har været i Fare for at drukne, saa skal dog hverken Medaillen eller den fulde Pengebelønning i disse Tilfælde forundes den Reddende, hvor Redningen ei har været forbunden med særdeles Kiækhed eller Anstrængelse, hvorimod endeel af formeldte Pengebelønning, efter Cancelliets Skiøn, skal tilstaaes den Paagielsende, hvis det findes, at hans Forhold desuagtet fortjener nogen Opmuntring.

**[Forordning af 4. august 1824 ang. hvorledes
de danske Skippere og Søfarende sig have at
forholde i fremmede Havne, hvor danske
Consuler eller Vice-Consuler ere ansatte]**

Forskriften udgår som forældet, jf. udenrigsministerens besvarelse af S 1565, folketingsåret 1999-2000, jf. Folketingets forhandlinger side 5295.

Gr. Da Kongen har fundet for got, efter Tidsomstændighederne, at rette og forandre den hidtil gjeldende Instruction for Sine paa udenlandske Steder ansatte Conculer, saa vil Han, i Overensstemmelse dermed, til Sine handlende og søfarende Undersaatters samt andre Vedkommendes Efterretning og Efterlevelse, hermed have kundgjort, hvilke Pligter de imod fornævnte Conculer i fremmede Havne have at iagttage, saavelsom og, hvilke Forretninger og Rettigheder disse i Kraft af deres Embede ere overdragne og tillagte; hvorhos tillige ophæves de i saa Henseende udgangne ældre Anordninger 3 Mart. 1749, 8 Jan. 1759, 2 Apr. 1764 med senere Declaration 30 Jul. 1764 samt Pl. 26 Apr. 1773. Thi befales følgende:

§ 1. Da det er de Kgl. Consulers Pligt, paa Embeds Vegne, at forsvare og beskytte de Kgl. Undersaatter, Skippere og Søfarende, Handlende og Reisende, eller andre, hvilkesomhelst, der opholde sig i deres Districter, saavel deres Personer, som deres Eiendomme, Rettigheder og Friheder efter de imellem Kongen og de fremmede Magter bestaaende Tractaters Medfør og Stedernes Usance, saa skal bemeldte Kgl. Undersaatter i alle Tilfælde, hvor de i ovenmeldte Henseender maatte trænge til Hielp og Bistand, henvende sig til vedkommende Consul eller Vice-Consul og forvente, efter de man tillagte Instructioner, at blive forhiulpne til deres Ret.

§ 2. Dog er det derhos Kongens Villie, at de søfarende og handlende Undersaatter skulde beholde fuld Frihed, paa alle Steder, endog hvor Consuler Kongen ere beskikkede, til at betiene sig i deres private Forretninger af hvilkesomhelst Factor, Commissionair eller Correspondent, de vil, og maa, uden Vedkommendes udtrykkelige Forlangende, ingen Consul befatte sig med deres Handels- eller andre private Anliggender, og endnu mindre paatrænge de Søfarende eller andre Kgl. Undersaatter sin Tieneste. Naar derimod disse vil betiene sig af Consulen i